

să pat de raz ammoniacă într'vn tăb în formă de U de stică prea de apă, ce se încide după aceea la cheie doar căpătă. Se încălzește închel chlorurul de argintă ammoniacală; se derapă ammoniacă, ce se lăsă să fie prin cărăpăție să se condenseze în partea tăblăi care este încăpătă de o amestecătăre păriță. Densitatea gazului ammoniacă lăsată să fie este de 0,76. D. Faraday a patrat acela de cărăpăță solidifică ammoniacul esențială la frigără produsă prin evaporație în gol, și unei amestecătări de acidă carbonică și de etheră. Ammoniacul solid este alb, cristalin, transparent, mai greu decât ammoniacul lăsat; și poate să fie slab, pentru că, la această temperatură de jos, tensiunea să nu este considerabilă.

Gazul ammoniacă reținută ca în alcali să se răspândească roșii de tăpășol și să se răspândească de violetă. Această proprietate, ne cunoaște pînă în alt fluid elastic în ape, slăjindu-se a cărui caracteriza: pentru că aceea își are numele de alcali volatile. Se recunoaște în general ammoniacul după trei caractere: 1° după să poată să se răspândească, 2° după alcalinitatea sa, 3° după faptul că este de chlorhydrat de ammoniacă care produce cind se aprinde de dinșul său tăbăcă moiat în acidul chlorhidric.

Dacă se va trece ammoniacul printre tăbăcă plin de fragmente de porțelană și încălzit pînă la roșu, ammoniacul se descompune în parte și își pierde de azotă și de hidrogenă care se astăză în raport de cu volumul de azotă și de trei volumuri de hidrogenă; această descompunere este mai ușoară, dacă se va întropări în tăblă de porțelană o cantitate mică de platini.

Electricitatea poate să se descompună ammoniacul.

Ammoniacul este săpăt din gazele cele mai solubile în apă care se obosesc; apoi poate să se dissolva într-o țesătură de 670 ori volumul ei. Dacă se pună în contact cu apa o probă plină de ammoniacă săpată, gazul este absorbit într-o parte, și apă care să se descompună să se formeze săpăt de ammoniacă; de aceea, spre a face această experien-